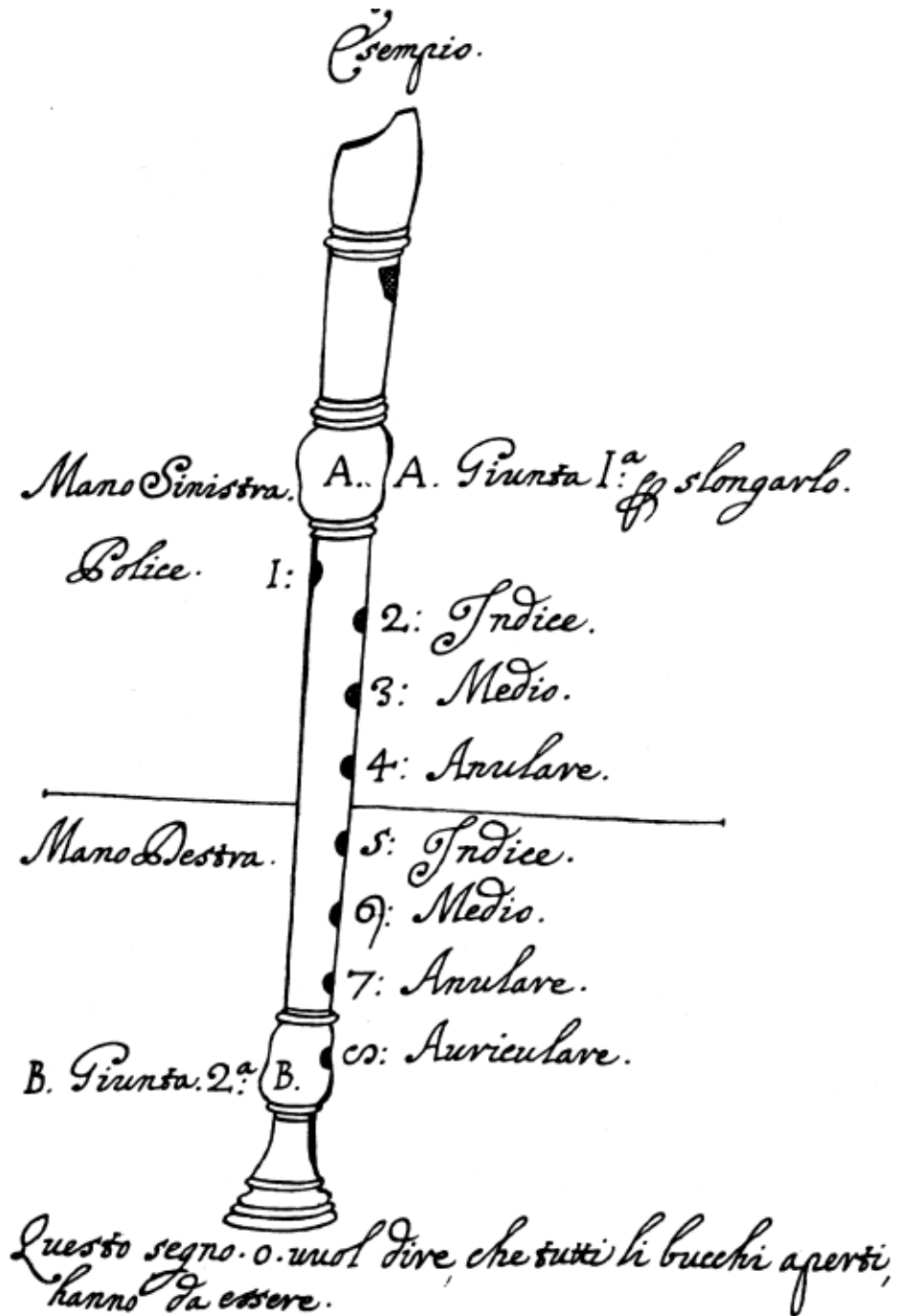

B l o k k i

II / 2015

Kokosin vuonna 2010 listan suomalaisista teoksista nokkahuilulle. Tiedot keräsin silloin vain Fimicin eli suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen internetsivuilta. Tein silloisen listan pääosin omaan käyttööni, lähinnä tulevien konserttiohjelmien suunnittelua silmällä pitäen. Tänä vuonna päätin päivittää ja laajentaa listaa, ja siihen tarvitsin teidän apuunne. Apua tulikin kiitettävästi, kiitos siitä! Lukuisat seuramme jäsenet ottivat minuun yhteyttä ja kertoivat listasta puuttuvista teoksista. Lisäsin kaikki minulle kerrotut teokset listaan, ja nyt lista on ladattavissa Nokkahuiluseuran internetsivujen etusivulta osoitteessa www.nokkahuilu.fi. Ilmoitathan uusista nokkahuiluteoksista tai listassa olevista virheistä minulle, pidän mielelläni yllä ajan tasalla olevaa luetteloa suomalaisista nokkahuiluteoksista.

Listaa tutkiessa käy ilmi, että nokkahuilulle on sävelletty soolo- ja kamarimusiikkiteosten lisäksi myös melko paljon orkesteristemmoja. Toinen huomio on, että nokkahuilu esiintyy nykymusiikki-teoksissakin useasti muiden vanhan musiikin soittimien kanssa tai teoksissa, joissa on mukana laulajia. Vaikka nokkahuilun käyttö on monipuolistunut esim. barokin ajasta, niin samat lainalaisuudet soittimen käytöstä pätevät siis edelleen. Ja tämä listahan kertoo faktoja vain sävelletystä taidemusiikista: nokkahuilulle on toki sävelletty ja varsinkin sovitettu reilusti musiikkia myös kansanmusiikin ja populaarimusiikin genreissä.

Seuramme toiminta on vuosien varrella alkanut vakiintua. Nokkahuilupäivä järjestetään aina lokakuun lopussa ja nuorten nokkahuilistien katselmus vaihtelevana ajankohtana vuoden parin välein. Näiden lisäksi sähköpostilista, internetsivut ja Blokki-lehti tarjoavat jäsenille tietoa nokkahuilusta. Seuran jäsenmäärä on n. 70, ja lisää jäseniä ottaisimme erittäin mielellämme: suuremmalla jäsenmaksupotilla saisimme järjestettyä monipuolisempia tapahtumia. Onko sinulla ystävä tai tuttu, joka olisi kiinnostunut liittymään Nokkahuiluseuraan? Soittimemme ilosanomaa kannattaa levittää eteenpäin!

Hyvää uutta vuotta kaikille jäsenille!

Eero Saunamäki,
puheenjohtaja

Puheenjohtajan nuija	2
Säveltäjien työ nokkahuilun parissa	3
Nokkahuilupäivä 2015	5
Bravaden kuulumisia	7

Perustettu vuonna 2008
Kotipaikka: Helsinki
Jäsenmäärä (12/2015): 66

Hallitus kaudella 2015:

Eero Saunamäki, puheenjohtaja
puheenjohtaja@nokkahuilu.fi
Petri Arvo, varapuheenjohtaja
Anna Saunamäki, sihteeri
sihteeri@nokkahuilu.fi
Reetta Varjonen-Ollus, talousvastaava
Sini Vahervuo, jäsen

BLOKKI

Suomen nokkahuiluseura ry:n
lehti 2/2015, 28.12.2015

Tämän numeron tuottivat:
Anna Saunamäki (päätoimittaja),
Eero Saunamäki, Juho Myllylä,
Petri Arvo

Taitto: Petri Arvo

sihteeri@nokkahuilu.fi
www.nokkahuilu.fi

Puun värähtelyä ja uniikkia sointia

Koonnut: Anna Saunamäki
Kuva: Eero Saunamäki

Dynamiikka- ja balanssiasiat nousevat toistuvasti esiin, kun säveltäjiltä tiedustelea nokkahuilulle kirjoittamisen haasteista. Ongelmia on ratkottu erilaisilla soitinyhdistelmillä ja erikokoisten nokkahuilujen vaihtelemisella. Renaissance-nokkahuiluilla soittavalle Q Consortille uutta teosta Sju ritualer paraikaa säveltävä Gustav Nyström on jopa päätenyt siihen ratkaisuun, että tila ja yleisömäärä rajataan etukäteen, ja viisi nokkahuilistia soittaa yleisön keskellä, välissä, takana, edessä ja ympärillä – sekä paikallaan seisten että kävellen.

Toisaalta monet säveltäjät ovat kuitenkin haasteista huolimatta yllättyneet soittimen ainutlaatuisesta ilmaisuvoimasta ja ihastuneet sen monipuoliseen sointimaailmaan. Onneksi ovat! Suomalaisien nykysäveltäjien kynistä on nimittäin syntynyt vaikuttava joukko erilaisia teoksia, ja määrä vain kasvaa. Listaa suomalaisista nokkahuiluteoksista on koonnut Eero Saunamäki. Suomalainen nokkahuiluohjelmisto, mukaan lukien teokset, joiden kokoonpanossa on mukana nokkahuilu, käsittelee tähän mennessä musiikkia yli viideltäkymmeneltä säveltäjältä. Linkki listaan löytyy osoitteesta www.nokkahuilu.fi.

Tässä jutussa kolme suomalaista säveltäjää kertoo omista nokkahuilusävellyksistään sekä avaa hieman suhdettaan ainutlaatuisen instrumenttiimme. Oululaisen Juha Piston teosluetteluun kuuluu toistaiseksi ainoa suomalainen konsertto nokkahuilulle ja puhallinorkesterille. Pauliina Iso-

mäki tarkastelee nokkahuilua myös soittajan näkökulmasta, ja Harri Wessmanin Sarja alttonokkahuilulle ja kitaralle syntyi vuonna 1979, jolloin nokkahuilisin ammattimaisuus otti Suomessa vasta ensiaskeleitaan.

Harri Wessman:

”Rakastan puun värähtelyä

Kun kirjoitin ensimmäisiä varsinaisempia konserttikappaleitani 70-luvun lopulla, Sibelius-Akatemiassa musiikkia opiskeli Johanna Keskinen, joka pyysi minua säveltämään nokkahuilututkintoonsa teoksen alttonokkahuilulle ja kitaralle. Syntynyt Sarja alttonokkahuilulle ja kitaralle (8' 30'') siirtyi pian Rantalaitumella-nimiselle viinyllilevylle, jossa sen esittivät kitaristi Seppo Siirala ja klarinetisti Jarmo Munter. Noina aikoina Seppo Siirala oli Suomen musikaalisimmin soittava kitaristi. Jarmo Munter puolestaan selvitti kirjoittamani stemman hämmästyttävän hienosti siitä huolimatta, että olin merkinnyt fraasien ylle pitkät kaaret ajattelematta ollenkaan sitä, että kaari merkitsee puhaltajalle käytännössä pelkkää kielittämättömyyttä. Jarmo siis soitti kielittämättä ja selvisi turhan vaikeasta tehtävästä hyvin. Tähän ihan mallikkaaseen esitykseen annan mielelläni linkin sille, joka pyytää sitä minulta sähköpostitse hariwessman@gmail.com, Facebookin kautta tai 050-5817375. Se on melodista ja romanttista musiikkia. Soinnuissa on hiukan jazzin makua ja kromatiikan sekä modaalisten asteikkojen käyttö antaa karaktereiltään vaihteleville osille luonteikkaan värinsä.

Pari vuotta sitten, siis reippaasti yli kolmekymmentä vuotta myöhemmin, kuulin etevää alttonokkahuilun soittoa Barcelonan

metrossa. Asialla oli Torio Galànyuk –niminen taitelija. Jätin hänen rahakulhoonsa myös käyntikorttini, ja pian sain häneltä sähköpostia. Kerroin, että hänen etevä soittonsa oli saanut minut muistamaan vanhan nokkahuilusarjani ja kokemus yllytti minut ehdottamaan sitä julkaistavaksi. Apua dynamiikan merkitsemiseen ja turhien pitkien kaarien korvaamiseksi fiksuilla artikulaatiomerkinnoillä sain Anna ja Eero Saunamäeltä, ja nyt tuo musiikki on saatavissa Fennica Gehrman Oy:n lähes uunituoreena julkaisuna. Odotan jännityksellä, että jokin alttonokkahuilu-kitara-duo tarttuu tähän uudelleeneditoituun nuottiin.

Vuonna 1984 kirjoittamani ja Rabbe Forsmanin ja Pekka Vesasen kantaesittämä Sonatiini alttonokkahuilulle ja kitaralle (12') kuuluu ymmärtääkseni suureen joukkoon nukahtaneita teoksia. Nuotit ovat saatavissa Music Finlandin kokoelmista. Rakastan puun värähtelyä. Nokkahuilut ovat ihania soittimia, joissa ymmärtääkseni on hyvä ottaa huomioon, että ne on tarkoitettu soittamaan suhteellisen diatonista musiikkia. Artikulaatio on kiva haaste samoin kuin dynamiikan rajallisuus. Kirjoitan mielelläni lisää ohjelmistoa näille instrumenteille.”

Pauliina Isomäki:

”Nokkahuilu on oma soittimeni, ja juuri siksi sille on ollut aika vaikea säveltää. Olen soittanut myös fagottia, ja fagotille minulla on vielä vähemmän sävellyksiä kuin nokkahuilulle (jos ei oteta lukuun orkesteriteoksia, joissa on mukana fagotti). Kun aloin säveltää ensimmäistä kamarioopperaani Tahdon!, halusin, että siitä tulisi koominen ooppera hiukan Rossinin tapaan, ja että sointimaailmal-

la olisi yhteyksiä barokkimusiikkiin. Siksi päädyin niinkin kummalliseen orkesterikokoonpanoon kuin nokkahuilu-oboe-sello-cembalo-lyömäsoittimet. Nokkahuilu osoittautui hyväksi valinnaksi, sillä se toimi erittäin hyvin laulajien äänten kanssa. Erikokoisten nokkahuilujen käyttö toi vaihtelua soundeihin.

Modernimpaa ilmaisua kokeilin Duossa nokkahuilulle ja viululle. Tein Duon harjoitustyönä sävellysopinnoissani, eivätkä siinä tehdyt sointikokeilut jääneet pysyväksi osaksi sävellystapaani.

Kesäpäiväkirjassa halusin tehdä melodisia etydejä, jotka joissa olisi teknisiä haasteita edistyneille oppilaille.

Teen useimmiten musiikkia tilauksesta. Kukaan ei ole vielä tilannut minulta sävellystä nokkahuilulle, joten nokkahuilumusiikki on senkin takia jäänyt näin vähäiseksi osaksi tuotantoani. Yhtenä haasteena nokkahuilulle säveltämisessä pidän sitä, että sen ääni on hennompi kuin modernien soittimien. Se ei ole yhteismitallinen muiden puhaltimien kanssa. Ratkaisuna on kirjoittaa soolonokkahuilulle (kuten Kesäpäiväkirjassa), yhdistää nokkahuilu muiden vanhojen soitinten kanssa (kuten cembalon kanssa Tahdon!-opperassa) tai sitten nimenomaan hyödyntää nokkahuilun ominaislaatua muihin soittimiin verrattuna. Viime mainittua en oikeastaan ole vielä kokeillut, mutta ehkä tulevaisuudessa? Nokkahuilu ja kantele saattaisivat myös olla hyvin toimiva yhdistelmä.”

Juha Pisto:

“Ensimmäinen todellinen sävellystyöni nokkahuilulle oli heti ei-

enempää eikä vähempää kuin konsertto. Teoksen tilasi nokkahuilutaiteilija Eero Saunamäki ja silloinen Pohjan Sotilassoittokunta yhteishankkeena, ja käytin siinä soolosoittimena sopranino-, sopraano-, alto- ja tenorinokkahuilua. Sävellysprosessi oli haastava ja mielenkiintoinen. Haasteelliseksi sen teki kokoonpano, jossa solistina on nokkahuilu ja orkesterina sinfoninen puhallinorkesteri. Miten saada asiat balanssiin? Riittääkö soolosoittimen dynaaminen skaala ja ilmaisuvoinma? Ongelmat ratkesivat kuitenkin melkein kuin itsestään. Tarkka orkestrointi, erilaisten soolonokkahuilujen vuorottelu, uuden sukupolven soittimet ja innovaatiot jne. Mielenkiintoa toi ja lisäsi se, kun huomasin miten ilmaisuvoinmainen soitin nokkahuilu voi oikeissa käsissä olla. Soittimen koulusoiitin-stereotyyppiä kyllä pölähtelivät pois mielestä matkan aikana kun sain tehdä tiivistä yhteistyötä solisti Eeron kanssa, joka on perehtynyt kattavasti nokkahuilulle kirjoitettuun nykymusiikkiin, soittotekniikoihin ja omaa ainutlaatuisen asenteen ja virtuoosisen soittotaidon. Teoksen valmistuttua ja kuultuani kantaesityksen tilaajien toimesta tulin siihen tulokseen, että soitin on mainio instrumentti ja paljon

mainettaan parempi. Tällehän täytyy kirjoittaa joskus lisää.

Ja lisää onkin tulossa. Käytän nokkahuilua nyt kolmessa osin jo valmiissa/valmistuvassa teoksessa (tai niin ainakin suunnittelen). Kaksi niistä on laulusarjoja joista toisessa on kolme laulusolistia ja pieni seitsenhenkkinen kamarikokoonpano. Teoksen teksti on Salme Raatman runoelman Birgitan heijastuksia pohjalta ja sen ensimmäinen osa kantaesitettiin Oulussa Uuden musiikin lokakuu -festivaalilla tänä syksynä. Nokkahuilu suudet soitti tyylikkäästi Stephanie Archer. Toisessa laulusarjassa on baritonisolisti ja suurempi puhallinorkesteri, jonka kokoonpanoon kuuluu myös nokkahuilu. Kolmas teos, jossa ajattelin soitinta käyttäen on tekeillä oleva kamariooppera. Sen kokoonpano myötäilee Birgitan heijastuksia -teoksen kokoonpanoa.

Uskon todella että soittimen uusrenessanssi on vielä edessä. Sitä kehitetään koko ajan ja haetaan uusia innovaatioita laajentamaan ilmaisua. Itse tulen varmasti käyttämään sitä teoksissani. Sen ainutlaatuinen ja uniikki sointi on saanut paikan sydämessäni.”

Säveltäjä Pasi Lyytikäinen avasi näkemyksiään nokkahuilulle säveltämisestä Nokkahuilupäivänä 24.12.2015. Kirjoittaessaan teosta Minimalto sooloalto-nokkahuilulle Lyytikäinen hämmästytti nokkahuilun nopeasta ja tarkasta artikaaliosta ja sen mahdollisuuksista.

Vanhoilla uutta, uusilla vanhaa – Nokkahuilupäivän satoa

Teksti: Juho Myllylä
Kuvat: Eero Saunamäki

Lauantaina 24.10. neljä suomalaista vanhan musiikin toimijaa – Suomen vanhan musiikin liitto Svamuli, Suomen nokkahuiluseura, Café Barock ja Länsi-Helsingin musiikkiopisto – järjestivät yhteisen tapahtumapäivän Länsi-Helsingin musiikkiopistolla Helsingin Munkkiniemessä. Näiden tahojen yhteisponnistuksena syntynyt tapahtuma keskittyi tyypillisesti vanhan musiikin soittimiksi koettujen instrumenttien moderniin puoleen. Tapahtumapäivä oli samalla myös jatkoa Suomen nokkahuiluseuran viime vuonna lanseeraamalle nokkahuilupäivälle, ja nokkahuilut olivatkin vahvasti edustettuna päivän tilaisuuksissa.

Monipuolinen ohjelma houkutteli paikalle mukavasti uteliasta ja kiinnostunutta yleisöä. Päivän lukuksilla luennoilla ja konserteissa kuultiin ja koettiin mm. nykymusiikkia laidasta laitaan vanhoilla soittimilla, uusia soitin-innovaatioita, live-elektronikkaa ja livesävellystä, ja iltaohjelmasta vastasi Café Barock barokkilaulukaraokella ja A:415-barokkijameilla.

Nokkahuilupäivä käynnistyi puoliltapäivin säveltäjä Pasi Lyytikäisen luennolla nokkahuilulle säveltämisestä. Lyytikäinen puhui omasta suhtautumisestaan työhönsä ja nokkahuilulle säveltämisen yllättävästä vaikeudesta, jota hän havainnollisti Minimalto-sooloaltonokkahuiluteoksen (2006) kautta. Teoksen tilaaja ja kantaesittäjä Eero Saunamäki demonstroi osuvasti sävellyksen haasteita rytmiiän ja dynamiikan saralla.

Eräs Lyytikäisen intohimoista ja kiinnostuksen kohteista – tohtorintutkinnon tasolla – on livesävellysmetodi, jossa säveltäjä luo teoksensa intuitiivisesti hetkessä, suoraan puhtaaksikirjoittaen. Soittajat saavat eteensä valmiit nuotit, joista teos kantaesitetään heti. Kun Lyytikäinen vielä viimeiseksi oli kysellyt yleisöltä ideoita uuden livesävellyksensä teemoiksi, luentoa seurasi Anna ja Eero Saunamäen laajalti uutta musiikkia (mm. Lehto, Forsström, Bank) esitellyt nokkahuilukonsertti, jonka loppupuolella itselläni oli kunniaksi liittyä mukaan esittämään Jukka Tiensuun Rubato-trio. Tämän jälkeen kantaesitimme Lyytikäisen tuorettakin tuoreemman livesävellyksen sopraano-, tenori- ja bassonokkahuiluille.

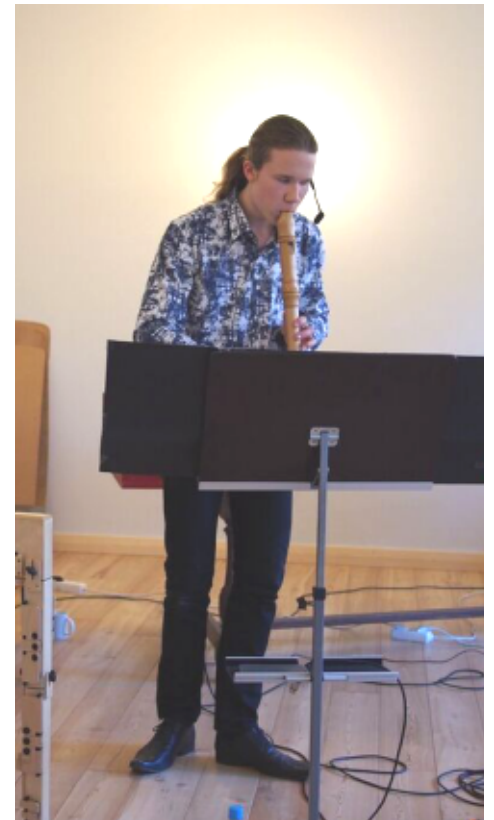
Lounastauon (joka tosin omalta osaltani kului elektronikka-setupia viimeistellessä...) jälkeen vauhtiin pääsivät Cornucopia-yhtye (Pekka Silén, Louna Hosia, Marianna Henriksson) ja säveltäjä Tomi Räisänen. Avoimissa harjoituksissa Cornucopia, yhdessä ääniteknikko Jaakko Kulomaa kanssa, työskenteli Räisäsen johdolla tämän uuden Cornucopia-teoksen parissa. Nimikkoteos on osa yhtyeen 2.11. Helsingin Tempeliaukion kirkossa ensiesitettyä Once Upon a Ground-konserttiohjelmaa, jossa vanha ja uusi musiikki yhdistyvät elektronikan kanssa.

Oli erittäin mielenkiintoista seurata harjoitusta, jossa yleisölle tarjoutui mahdollisuus kuulla ja nähdä teos ennen kantaesitystä eri valossa; säveltäjän ja muusikoiden vuorovaikutuksessa se kokee jatkuvasti pieniä muutoksia ja elää prosessissa.

Kamarimusiikkisalissa ohjelma jatkui seuraavaksi omalla luento-

konsertillani, aiheena nokkahuilut ja live-elektronikka. Olin todella otettu saadessani olla mukana tapahtumapäivän ohjelmassa ja lisätä kattaukseen oman osuuteni ehkä Suomessa hieman harvemmin kuullusta aiheesta.

Ammattiopinnoissani Amsterdamin konservatoriossa ja taiteellisessa työskentelyssäni erityisenä kiinnostuksen kohteenani on live-elektronikan käyttö, ja luentokonsertin ideana olikin esitellä nokkahuilujen ja live-elektronikan monipuolisia mahdollisuuksia. Pyrin tuomaan esiin sekä historia-perspektiiviä että tämän päivän musiikkiskenen näkymiä nokkahuilujen ja elektronikan yhdistelmän moninaisten ilmenemis-muotojen kautta. Esitin Barry Truaxin ja Timuçin Sahinin säveltämiä teoksia, analogisia efektipe- daaleja sekä livevideokuvaa yhdistävää improvisaatiota ja oman sovitukseni Jamiroquain Little L -kappaleesta. Lisäksi annoin käytännön tietoa esimerkiksi laitteistopuolesta.

Juho Myllylän live-elektronikkaa käsittelevä luento sisälsi myös improvisointia.

Päivän seuraavan luentokonsertin piti Jonte Knif esitellen rakentamaansa Knifonium-syntetisaattoria. Jos tätä ennen kuultiin vanhoilla soittimilla uutta musiikkia, nyt asetelma kääntyi päivän teeman mukaisesti pääläelleen, kun uusi soitinnovaatio taipui puolestaan vanhaan musiikkiin. Knifonium on uniikki 25 putkella, 2 oskillaattorilla ja ring-modulaattorilla varustettu analogisyntetisaattori. Knif näkee monikäyttöisen syntetisaattorinsa ennen kaikkea perinteisen instrumentin hengessä, ja eräs hieno osoitus sen monista mahdollisuuksista onkin esimerkiksi Olli Virtaperkon Knifoniumille säveltämä soolo-konsertto *Ambrosian Delights* (2013/2015)! Knifoniumin ja barokkisoitinten yhdistelmää demonstroitiin luentokonsertissa nokkahuilisti Sini Vahervuon ja cembalisti Matias Häkkisen avustuksella, ja saatiinpa siitä nauttia myös illan Café Barock -ohjelmaosuudessa, missä Knifonium toimi täysin luontevasti yhtenä basso continuo -ryhmän soittimista, blendautuen barokkisoitinten sekaan ja tukevoittaen bassopuolta "läskillä" soundillaan; sana jolla Knif itsekin Knifoniumia kuvailee.

Cornucopia-yhtye sekä säveltäjä Tomi Räisänen ja ääniteknikko Jaakko Kulomaa avoimissa harjoituksissa.

Knifonium-luentokonsertin jälkeisen Svamulin jäsenet piti entistä kiireisempinä liiton syyskokous. Samaan aikaan juhlasalissa viritäytyttiin jo Café Barock -iltaan, barokkilaulukaraokeen ja jameihin. Yleisö oli tässä vaiheessa kutistunut melko pieneksi, mutta se ei estänyt lämminhenkistä tunnelmaa syntymästä, kun paikalle jääneet kiinnostuneet ja intohimoiset musadiggarit saivat aimo annoksen yhteislaulua ja -soittoa. Ilahduttavaa oli Café Barockin muusikoiden muodostaman karaokebändin ohjelmiston monipuolisuus, kattaen kaikkea

mahdollista varhaisbarokin soinaateista Bachin aarioiden kautta vaikkapa Paratiisin periodisoitinversioon. Mitä erilaisimmat kappalevalinnat karaokekansioista pitivät mielenkiinnon yllä, niin kuunnellessa kuin mukana musisoidessa.

Kuten koko tapahtumapäivän aikana saimme useaan otteeseen huomata, nk. "vanha musiikki" ja sen soittimet ovat historiallisen esittämiskäytännön ohella vahvasti ja elinvoimaisina mukana tämän päivän musiikkiskenessä. Itse olen sekä nokkahuilistina että kitaristi-laulaja/rock-muusikkona jatkuvasti tekemisissä saman problematiikan kanssa: kuinka paljon tukeudumme musiikin luokitteluun "taidemusiikiksi" ja "popmusiikiksi", ja missä määrin "klassisen" musiikin vanhentuneista ja epäolennaisista konventioista on mahdollista vapautua. Nokkahuilut, niiden vaikuttava vuosisatojen mittainen historia ja elinvoimainen nykytila yhdessä elektroniikan kanssa mahdollistaa yhä uusia alustoja kokeiluille, eri artistien ja taiteenlajien yhteistyölle sekä synnyttää jatkuvasti uusia haasteita, ideoita ja kasoittain uutta musiikkia. Live-elektroniikka tar-

Uudella vanhaa: Jonte Knifin Knifonium-analogisyntetisaattori taipuu moneen. Jonte sekä nokkahuilisti Sini Vahervuo demonstroivat Knifoniumin mahdollisuuksia vanhan musiikin saralla.

joakin tällaiseen rajapinnoilla operoimiseen omanlaisensa kiinnostavan tulokulman ja loputtoman mahdollisuuksien kirjon, ja nokkahuilistillakin rajana on vain oma mielikuvitus!

Tapahtumapäivästä jäi itselleni päällimmäisenä erittäin positiivinen fiilis. Mielestäni tämänkaltaiset nykymusiikille ja uusille lähestymistavoille omistetut tapahtumat ovat merkittäviä avauksia maan vanhan musiikin kentällä. Suomi on pieni maa ja sen vanhan musiikin ympyrät sitäkin pienemmät, ja vaarana onkin helposti jäädä jälkeen ja liiaksi paikoilleen, sen sijaan että katseet suunnattaisiin tiukasti nykyhetkeen ja tulevaisuuteen. Tämänkaltaisen tapahtuma, joka kokoaa yhteen muusikoita ja säveltäjiä, ammattilaisia ja intohimoisia harrastajia sekä kotimaisia ja kansainvälisiä uusia tuulia, luo uskoa elinvoimaisuuteen, innovatiivisuuteen, luovuuteen, kokeilunhaluun ja monipuolisuuteen; ominaisuuksiin, joita tämän päivän vanhan ja uuden musiikin ammattilaisilta kysytään työssään jatkuvalla syötöllä. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin!

Kirjoittaja on Amsterdamin konservatoriossa opiskeleva nokkahuilisti, joka on erityisen kiinnostunut nokkahuilujen lukemattomista mahdollisuuksista nykymusiikissa, jazzissa/fuusiossa ja live-elektroniiikkaa hyödyntävässä musiikissa. Hän on aktiivinen myös rockmuusikkona ja perustamansa melodic rock -yhtye Burntfieldin kitaristi-laulaja-biisintekijä.

Bravadelaisilla riittää intoa ja ideoita

Johdanto ja kysymykset: Eero Saunamäki

Nokkahuilukvartetti Bravade on toiminut aktiivisesti jo yli kymmenen vuoden ajan. Kvartetti on soittanut niin koululaiskonsertteja ympäri Suomea kuin lukuisia festivaalikeikkoja ulkomailla ja kaikkea siltä väliltä. Kokoonpanoon kuuluvat Sunniva Fagerlund, Hanna Haapamäki, Hanna Kangasniemi ja Pauliina Fred, jonka tapasin kahvikupposen äärellä ja kyselin yhtyeen kuulumisista.

Teiltä tuli viime vuonna ensimmäinen levy, Reflections of the past and present. Kerro hieman levystä.

- Ideana oli levyttää vanhaa musiikkia sellaisilta säveltäjiltä, jotka ovat aikanaan tehneet radikaalia musiikkia. Valitsimme teoksia J.S. Bachilta, Purcellilta, Buxtehudelta, Byrdiltä ja Palestrinalta. Vanhan musan teoksilla on uuden musiikin pari ja teokset ovat linkitetty siten, että ne kulkevat hyvin pareittain mm. sävyllisesti. Halusimme nostaa esille miten vanhan ajan radikaalit sävellykset heijastuvat nykymusiikkiin. Uuden musiikin säveltäjät ovat suomalaiset Lotta Wennäkoski ja Tomi Räisänen sekä norjalainen Henrik Marstrander ja hollantilainen Chiel Meijering.

Mielenkiintoinen ja monipuolinen levynjulkistuskonsertti järjestettiin viime vuonna Musiikkitalossa Helsingissä. Mukana oli poikkitaiteellisuutta tanssijoiden, videoprojisoinnin ja valosuunnittelun muodossa. Onko teillä suunnitelmassa tehdä lisää vastavia projekteja?

- Levyjulkkarikonsertti oli ikään kuin Bravaden 10-vuotisjuhla-konsertti. Lisää poikkitaiteellista näkökulmaa on tulossa, ja nyt mennään vielä hieman pidemmälle kun avaamme hieman myös taiteilijan identiteettiä. Uudessa projektissa on jälleen vanhan ja uuden musiikin teoksia, mutta uutta on tällä kertaa enemmän: saamme uudet kvartetot Sebastian Fagerlundilta ja Olli Virtaperkolta sekä Antti Auviselta videoteoksen. Videon ja soiton lisäksi Minna Lindgren haastattelee nauhalle Bravaden jäseniä ja jonkin teoksen säveltäjää ja tälläkin kertaa mukana olevia tanssijoita. Puhumme siitä, millaista on projektin tekeminen ja suunnittelu, mutta myös ihmisestä ja persoonasta - omasta taiteilijuudesta - ja yritämme näin tuoda taiteilijoita lähemmäs yleisöä. Ensi-illan ajankohtaa ei olla vielä päätetty. Tanssijat tekevät tiettyihin kappaleisiin koreografiat.

Entä koululaiskonsertit, pyörivätkö ne vielä? Joskus muistelen omia kvartettiaikojani kun pääsin fiilistelemään koulujen jumppasaleihin aamuvarhaisella...

- Menestyksenkäs Hajamielinen säveltäjä -lastenkonsertti on pausilla seitsemän vuoden jälkeen, nyt meillä on Konserttikeskuksella uusi Tero ja Erno -proggis, joka on mukana seuraavat kolme vuotta. Ensimmäinen kiertue oli marraskuun alussa Torniossa, ja se oli oikein hauskaa! Hanna Kangasniemi on tehnyt sovitukset pop- ja klasaribiiseistä koko hommaan. Olemme etsineet klassisen musiikin biisejä, jotka ehkä ovat jo lapsille tuttuja, ja niiden lisäksi soitamme mm. Robinia ja Michael Jacksonia.

Kuulin, että toukokuussa 2015 Bravade oli Italiassa urkuri Markku Mäkisen kanssa soittamassa kaksikuoroisia teoksia.

- Italiassa on vanhoja urkuja, joissa on aivan mahtavat soundit! Lisäksi Markulla on hyvät kontaktit pohjoisitalialaisiin kirkkoihin ja urkureihin. Kotkassa soitimme saman ohjelman marraskuun lopulla ja levykin on suunnitteilla. Adriana Breukinkin rakentamat renessanssinokkahuilut soivat hienosti yhteen vanhojen italia-laisten urkujen kanssa.

Onko teillä vielä joitain tulevaisuuden visioita, joista emme ole vielä keskustelleet?

- Teroa ja Ernoa on yritetty saada televisioonkin: ideana on, että he

kävisivät läpi musiikin eri aikakausia omintakeisella tyyllillään - tämä idea ei ole ihan vielä toteutusasteella. Toinen pitkän tähtäimen juttu olisi managerin löytäminen. Erään saksalaisen toimiston kanssa ollaan oltu yhteydessä, mutta Saksassa on jo valmiiksi aika paljon tarjontaa nokkahuilukvarteteista. Uusia soittimiakin olisi hyvä saada: olemassa olevien renessanssi- ja barokkisointien ja kahden Paetzold-f-basetin lisäksi meidän pitäisi hankkia suuria Paetzold-bassoja.

Tehän toimitte soittajina barokkiorkesterissa ja opettajina eri paikoissa pääkaupunkiseudulla. Kvartettihomma näyttää myös toimivan erittäin hyvin ja ideoita riittää!

- Kymmenen vuoden jälkeenkin ideoita ja kiinnostusta riittää tehdä asioita laaja-alaisesti. Eri jäsenet ovat kiinnostuneet eri asioista, ja ne komppaavat toisiaan. Esimerkiksi Hanna Kangasniemen vastuulla ovat lastenkonsertti-ideat sovituksineen ja Haapamäki hoitaa kirkkokeikat - ihmiset tekevät oman innostuksensa mukaan. Innostus myös yleensä leviää, joten hieman epäaktiivisemmän jakson jälkeen riittää, että joku innostuu ja taas koko kvartetti on suunnittelussa ja ideoinnissa mukana.

Tulevaisuus näyttää siis valoisa!

Kuva: Ville Paul Paasimaa

Suomen nokkahuiluseura toivottaa kaikille menestyksestä alkavaa vuotta 2016!